

tiske Spørgsmaal ligge; thi faktisk er det, at Grønlænderne maa bære hele Byrden ved deres Administration, og at vi have taget 4 Millioner Netto — snarere mere end mindre — hjem fra Grønland i Aarenes Løb. Dette paalægger os en Forpligtelse til ikke i for høj Grad at tage finansielle Hensyn, naar det gælder om at iværksætte Foranstaltninger til Gavn for Grønland. Andet har jeg i Hovedsagen ikke villet paapege.

Ellinger: Overfor den ærede Ordførers Udtalelser skal jeg bemærke, at naar vi komme dertil, at Spørgsmaalet efter hans Udtalelser og for øvrigt ogsaa efter min Mening mere har teoretisk end praktisk Betydning, blive vi let enige. Men den ærede Ordfører maa dog indrømme, at han i Begyndelsen af sit Foredrag i Lørdags meget bestemt gjorde gældende, at Grønlænderne betale en Skat paa 20 pCt. af deres Indtægter. Dette Standpunkt synes det dog nu, at den ærede Ordfører alligevel har forladt.

Den ærede Ordfører bemærker nu, at den Femtedel af Salgsprisen efter Taksten, som indbetales i de grønlandske Kasser, paa ingen Maade maa betragtes som et Tilskud fra Statskassen. Men den ærede Ordfører maa dog vide af Anmærkningerne til det Afsnit af Finansloven, som ligger under hans eget Forum, at der opføres netop denne Femtedel som et Tilskud til disse Kasser. Det staar i Anmærkningerne i Tillæg A. øverst paa Side 703. Der har det staaet Aar efter Aar, at det netop er et Tilskud fra Statskassen til de grønlandske Kasser: Jeg er dog enig med den ærede Ordfører i, at naar Statskassen først har givet det som et Tilskud til de grønlandske Kasser, kan der ikke gøres nogen anden Anvendelse af disse Penge. Nu gør den ærede Ordfører den Betragtning gældende, at alligevel er det, som betales efter Taksten plus denne Femtedel, i Virkeligheden Salgsprisen. Men jeg vil saa gerne spørge ham om, hvad skal saa egentlig Taksten til, hvis denne Betragtning er rigtig? Hvorfor gaar man saa ikke den Vej at forandre Taksten og forøge den med $\frac{1}{5}$, og af denne virkelige Salgspris, som er den virkelige Pris efter Taksten, tage $\frac{1}{6}$ af det hele Beløb og saa sige, at det er Skatten. Men denne Vej gaar man ikke, og deraf fremgaar ganske tydeligt, at det ikke er Penge, der indgaa i de grønlandske Kasser fra den virkelige Salgspris. Jeg skal i den Henseende atter henlede den ærede Ord-

førers Opmærksomhed paa den langt tydeligere Affattelse, der findes i Bestemmelserne af 7. Maj 1862. Nu er det ganske rigtigt, at de foreløbige Bestemmelser af 1872 ere gældende, men dette Forhold er i Virkeligheden ikke forandret, og det staar aldeles klart udtrykt i § 1, at samtidig med, at Handelen betaler de grønlandske Varer efter Prisen, samtidig dermed overgaar der fra Statskassen til de grønlandske Kasser et Beløb af $\frac{1}{4}$ af denne Salgspris. Den eneste virkelig reelle Forandring i dette Forhold er, at $\frac{1}{4}$ er bleven forandret til $\frac{1}{5}$; det eneste, hvorpaa den ærede Ordfører egentlig kan støtte den Betragtningensmaade, han først gjorde gældende, er den kludrede Affattelse af § 1 i de foreløbige Bestemmelser af 1872. Men det er ogsaa det hele, thi baade den ærede Ordfører og vi andre kunne klart se, hvad det hele gaar ud paa. Det vilde ogsaa være meget uheldigt, om man vilde aftrykke paa Grønlandsk Forhandlingerne her i Rigsdagen og virkelig bibringe Grønlænderne den ganske fejlagtige Tro, at de svare en Indkomstskat op til 20 pCt.

Den ærede Ordfører bemærkede meget rigtigt, at han ikke kunde give Svar paa alle Spørgsmaal vedrørende Grønland. Jeg vil dog sige i Anledning af hans Oplysninger, at jeg ikke har anmodet den ærede Ordfører om at give nogen som helst Oplysning vedrørende Grønland. Den ærede Ordfører har imidlertid sagt i sit første Foredrag, at ifølge § 12 i Foreløbige Bestemmelser gik nogle Penge tilbage til Grønland, og har udtrykkelig derom bemærket, at han vidste ikke, hvor meget det var; men det var ganske sikkert ikke meget. Men nu vilde det have været overmaade let for den ærede Ordfører i Tide at skaffe sig nogle Oplysninger om dette Forhold, og i alt Fald skal man ikke komme med en Omtale af Forhold, man ikke ved noget om, og sige, at det betyder rimeligvis heller ikke stort. Det er i Virkeligheden ret store Beløb, der gaa tilbage til Grønland. Det Beløb, der af Statskassen udbetales til den grønlandske Handel, er mindst 50 pCt. og temmelig sikkert mere. Derved reduceres denne mærkelige Skat jo yderligere betydeligt. Naa, men dette har jo kun teoretisk Interesse, siger den ærede Ordfører. Jeg finder det dog rigtigt, da vi nu tale om grønlandske Forhold, at anbringe de enkelte Ting paa deres rette Plads, thi intet er mere skadeligt, naar man ønsker at sætte en Forbedring af Forholdene i Gang, end ikke at holde sig til Sagen, som den virkelig er.